

RIJEČ UREDNIKA

Neke riječi imaju gotovo magičnu moć. U naše doba jedna od takvih svakako je i riječ »komunikacija« zajedno sa svim svojim izvedenicama i složenicama. Osnovno značenje toga pojma, »pružanje i primanje informacija«, »čin komuniciranja«, odnosno »biti u vezi, ophoditi se«, »održavati, uspostavljati, vršiti komunikaciju«, snažno je pojačano posljednjih nekoliko desetljeća ne stoga što je npr. M. McLuhan izjavio da je svijet postao »globalno selo«, nego stoga što je suvremeni čovjek doista ušao u novo razdoblje ljudske povijesti. I dok tehnička i druga pomagala danas omogućuju brzo i uspješno međusobno povezivanje ljudi na suprotnim stranama zemaljske kugle, dotle istovremeno među ljudima »informacija«, »komuniciranje« i »veze« baš i nisu uvijek besprijekorni i uspješni. Kao i uvijek, tako se i na ovom području pokazuje kako vjera, evangelizacija, kateheza, pastoral, školski vjeronauk i druge srodne stvarnosti nisu izdvojene iz općeljudskih zbivanja. Uostalom, ne govori se uzalud o potrebi za cjeloživotnim učenjem. Komunikacija u vjeronauku i katehezi ujedno je i tema prvog članka u ovome broju. Za bolje razumijevanje pojma i njegove stvarnosti na katehetskom i religiozno-pedagoškom području, potrebno je podsjetiti i na temeljne pedagoške i teološke kategorije. A. T. Filipović stoga podsjeća kako je riječ o složenoj stvarnosti u neprestanom gibanju. Zato i vjeroučitelji i katehete trebaju težiti za cjeloživotnim obnavljanjem i produbljanjem svoje komunikacijske kompetencije.

Želeći održati živom pozornost naših čitatelja prema svijetu mladih, u ovom broju donosimo članak talijanskog sociologa G. Milaneseja, koji je u izvorniku objavljen još za njegovoga života. Iako je u proteklih petnaestak godina poznavanje svijeta mladih uvelike napredovalo, držim da je u autorovom razmišljanju još uvijek mnoštvo korisnih i poticajnih razmišljanja za katehetsko, pastoralno i religiozno-pedagoško djelovanje. Konkretno stvarnosti u svojim se pojedinostima uvijek na određeni način razlikuju, ali je ovom prigodom važno uočiti kako je svijet mladih složena stvarnost koju ne valja pojednostavljivati. Prateći autorovo izlaganje, imat ćemo priliku uočiti srodne pojedinosti u našoj stvarnosti, kao i određene razlike. To je ujedno i svrha objavljivanja ovoga članka: potaknuti čitatelje na razmišljanje o svijetu mladih tako da izbjegavaju svaku površnost nastojeći uočiti ono što je bitno kako bi bolje razumjeli ono što je ponekad tek varljiva i promjenjiva površinska slika. Bit će dobro razmisliti i koliko je našoj današnjoj stvarnosti bliska vizija budućnosti, a to bi moglo značiti i naše sadašnjosti, kojom autor zaključuje svoje razmišljanje. Osim toga, složeno autorovo tumačenje svijeta mladih, utemeljeno na brojnim sociološkim istraživanjima, u kojima je nerijetko i sam sudjelovao, pokazuje nam kako nije dobro donositi pojednostavljene ili prejednostavne zaključke. Iako članak P. Gambinija, vremenski gledajući, s obzirom na prethodni članak predstavlja skok iz prošlosti u našu neposrednu sadašnjost, on se tematski i pojmovno na

određeni način na nj nadovezuje. U svakom slučaju, činjenica je da su traženje smisla i vlastitog identiteta obilježja današnjeg mladog naraštaja.

U svom nastojanju da upozna sveopću stvarnost don Boscovih sinova, vrhovni poglavar salezijanaca, don Pascual Chávez Villanueva, od prvih dana nastupa u svoju službu obilazi salezijance diljem svijeta, nastojeći ih posjetiti u svih 130 zemalja u kojima djeluju. U okviru tih animacijskih posjeta u studenome 2005. posjetio je i Hrvatsku salezijansku provinciju. To je ujedno i povod za objavljivanje intervjua s tim bibličarem koji je, nakon dugogodišnjeg odgojno-formativnog rada s redovničkim kandidatima za svećeništvo, postao devetim don Boscovim nasljednikom. Na temelju svoga bogatog odgojnog i profesorskog iskustva, koje već godinama proširuje u svjetskim razmjerima, don Pascual ovom prigodom iznosi misli koje mogu biti ozbiljan upit i poticaj i čitateljima našega časopisa, bez obzira na to koliko su upoznati s don Boscom i salezijanskim djelom. Jer, don Pascual govori o mladima i o njihovoj vjeri, ali i o odraslima, napose odgojiteljima, i o njihovoj vjeri i odgojnim postupcima. U doba kad sve izgleda relativno i kad mnogi preporučuju traženje minimuma kako se ne bi izgubio kontakt s mladima, don Chávez podsjeća kako su današnji mladi spremni za više i bolje. Odgojitelji u vjeri trebaju ih u tome poticati i pokazivati im put. Prihvaćajući misao pape Benedikta XVI, i don Pascual poručuje i odgojiteljima i mladima: *Lijepo je biti kršćanin*, nadodajući zatim: *Lijepo je i moguće biti svet!*

Ovaj se broj priprema za tisak uoči prve nedjelje došašća, a njome započinje iščekivanje Božića. Priprava na taj svima nama toliko drag kršćanski blagdan i na proslavu otajstva utjelovljenja Sina Božjega, može nam biti ispunjenija i potpunija zahvaljujući i sljedećem članku, u kojemu je riječ o tri znakovita lika u Lukinu evanđelju. Doista, Zaharija, Marija i Elizabeta, svatko na svoj način, pozivaju nas na produbljivanje naše vjere, a to je potrebno uvijek činiti. Nadam se da će ovaj članak biti još jedan poticaj i pomoć u tom nastojanju.

Urednik